

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Vi kunne jo lave et kompromis: Hvis vi undlader at sige, at regeringen skal nedlægge Institut for Miljøvurdering, men bare tage bevillingen fra det og give den til Det Økonomiske Råd, DMU, DTU og Landbohøjskolen til at drive mere seriøst og troværdigt forsknings- og udredningsarbejde på miljøøkonomiens områder, vil jeg gerne være med til det kompromis.

Jeg er sådan set heller ikke så bekymret for hr. Lomborgs ytringsfrihed. Før hans statslige institut blev oprettet, viste han jo, at han har en meget vid adgang til danske medier, så han kan jo fortsat blande sig i debatten. Hvis det ikke er nok for ham, kan han søge af den pulje på 5 mio. kr., som vi vil afsætte, og vi har såmænd ikke noget imod, at han får en million til at ytre sig for.

Vi kan sagtens tåle at høre hans synspunkter, men vi synes bare, det er underligt at gøre en person, som ifølge regeringens egen terminologi er en ren smagsdommer, til chef for et videnskabeligt forskningsinstitut, hvorefter man søger for, at andre stemmer i miljødebatten ikke kan komme til orde, fordi man beskærer deres muligheder.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne indgå et kompromis med hr. Jørn Jespersen, men så skal udgangspunktet jo være, at vi er enige om forudsætningerne, nemlig at der ikke er brug for Institut for Miljøvurdering og det, de laver, og det er her, kæden ryger af for hr. Jørn Jespersen. Nu har vi haft 2 timers debat, hvor jeg har sagt, at det er meget vigtigt, at vi har det institut som en forudsætning for, at vi kan gøre det, som den tidligere regering, som blev støttet af SF, ikke gjorde, nemlig at sætte miljø og økonomi sammen.

Kl. 17.05

Jeg vil godt spørge hr. Jørn Jespersen, om han for retfærdighedens skyld vil komme herop og bekræfte, at der ikke er nogen af dem på DMU, DTU, Landbohøjskolen og Det Økonomiske Råd, som arbejder med miljøøkonomi, som har fået lukket munden. Det mener jeg hr. Jørn Jespersen skylder offentligheden.

Første næstformand (Svend Auken):

Så svarer hr. Jørn Jespersen, og efter ham går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal da gerne bekræfte, at hr. Eyvind Vesselbo hørte forkert første gang, og det er ikke første gang, det sker.

Sagen er, at det, som jeg mener er sket, er, at man har lukket munden på dem, der har deltaget i den generelle miljøpolitiske debat på miljøet og naturens side. I stedet har man lavet et monopoliseret institut, der kunne fremføre synspunkter helt ude på den yderste fløj i retning af, at miljøproblemer ikke er væsentlige, for de går over af sig selv, og i hvert fald går de over, hvis der kommer økonomisk vækst. Det synes jeg ikke tjener et liberalt parti til ære. Men jeg har ikke spor imod, at Lomborgs synspunkter indgår i debatten, og jeg vil såmænd oven i købet gerne give penge til det, hvis det sker på pluralistisk vis, så andre kræfter også kan komme til orde.

I øvrigt tror jeg, at hr. Eyvind Vesselbo vil opdage, at forskningen i miljøøkonomi ville være godt tjent med at få f.eks. de 10 mio. kr., som i dag er spildt på Institut for Miljøvurdering. Der er opbygget utrolig gode faglige miljøer, men de mangler finansiering til deres arbejde, så hvis vi er enige om, at miljøøkonomi skal styrkes, hvorfor så ikke sætte de folk, der har forstand på det og har dokumenteret, at der er begået fejl, til at gøre det?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Konsekvens er et ord, som regeringen ynder at bruge så ofte som overhovedet muligt. Der skal være konsekvens, ingen svinkeærinder og ingen pjat, noget for noget. Tillad mig derfor at spørge: Hvor er konsekvensen, når det drejer sig om miljøinstituttet?

Institut for Miljøvurdering blev oprettet, på trods af at der var en række andre velrenommerede institutioner, der godt kunne have varetaget opgaven, og man gjorde det, samtidig med at råd og nævn og vel egentlig også eksperter blev lagt for had. Smagsdommere kaldtes alle de, som ved, hvad de taler om. Senere forstod vi, at der dog er nogle eksperter, som er bedre end andre, og blandt dem åbenbart både en Bent Jensen og en Bjørn Lomborg.

Kritik af mange af instituttets rapporter fører omsider til, at miljøministeren får bestyrelsen til